וליחייב נמי משום נטילת נשמה –

And let him also be liable for taking a life

OVERVIEW

The גמרא asks why there is no חיוב חטאת for נטילת נשמה in the case of הצד הצד האדון in the case of חייב is מרא הפוצעו (the view of 'ר' הייב מקלקל בחבורה מרא (עשעון), or טטור (the view of תוספות חוספות מרא מרא according to both views.

ואפילו לרבי יהודה דאמר מקלקל בחבורה פטור² פריך שפיר³

The גמרא has a valid question even according to ר"י who maintains that מקלקל is - פטור פטור

- דהיכא דאיכא תקון קצת חייב כדאמרינן בפסחים (דף עג,א) בסוף אלו דברים דהיכא דהיכא דהיכא חייב כדאמרינן בפסחים מסכת, as the מסכת מסכת at the end of פרק אלא דברים ברק אלא ברק אלא דברים ברק אלא דברים ברק אלא ברק א

- והכא נמי במה שממיתו יש תקון קצת⁵ שאינו מפרכס לכאן ולכאן ונוח ליטול ממנו הדם So here too (by the חלזון) there is a partial benefit by killing it, for now when it is dead, it does not squirm here and there, so it is easier to remove the blood/dye from it.

רמאי דמסיק דכמה דאית ביה נשמה טפי ניחא ליה ^{6} אתי שפיר נמי לרבי יהודה - And according to the conclusion of the גמרא that as long as the חלזון is alive it is more beneficial, this is also a valid answer according to - -"י -

דהשתא ליכא תיקון כלל –

For now there is no benefit at all in killing the חלזון, so it is מקלקל בחבורה and therefore he is פטור.

מוספות anticipates a possible misunderstanding:

¹ Making a הבורה (a wound where there is bloodletting) is part of נטילת נשמה, however if this wound is only destructive, it is referred to as מקלקל בחבורה. Here by the חלזון it is seemingly destructive.

² See לקמן קו,א.

³ Seemingly killing the מקלקל בחבורה is a destructive act without any benefit; it is a classic case of מקלקל בחבורה; why should he be חייב according to מקלקל בחבורה who maintains תוספות. פטור מקלקל בחבורה explains that the question of the גמרא is valid even according to ר"ע (and certainly according to ד"ש (see footnote # 8]).

⁴ The גמרא גמרא there states that if one is שוחט a קרבן פסח ער"פ שחל להיות בשבת, for people who cannot eat a כזית, he is קרבן, for people who cannot eat a שוחט בשבת for שוחט בשבת (even though the קרבן cannot be eaten so he is a מקלקל, nevertheless he is חייב is brought on the תיקון קצת, so there is a תיקון קצת.

⁵ See תוספות later ד"ה כי which explains why it is merely a תיקון קצת, when seemingly he is הובל לצורך הדם for which he is חובל לצורך לכלבו (he needs the blood, it is not considered מקלקל).

⁶ The dye is brighter when taken from a live חלזון as opposed to a dead one.

ומיהו⁷ שמעתין⁸ אתיא אפילו לרבי שמעון דמחייב מקלקל בחבורה

However our גמרא is in accordance even with ר"ש who is מחייב מקלקל בחבורה מחייב מקלקל הוא who is מדמשני מתעסק? הוא אצל נטילת נשמה ולא קאמר מקלקל הוא:

Since רבא answered the reason he is פטור for נטילת נשמה is because he is מתעסק is because he is מתעסק is because he is a cause he is a a did not answer that he is מקלקל.

SUMMARY

The questioner assumed that there is a תיקון קצת so therefore he should be הייב for so therefore he according to "ר"; the answer is that he is (מתעסק and) מתעסק so therefore he is כטור even according to "ר"ש.

THINKING IT OVER

תוספות proves that our גמרא is even according to ר"ש since the answer given is that he is ממרא because he is מתעסק However, why does תוספות need proof; the גמרא גמרא states וובא אביי ורבא דאמרי תרווייהו מודה $\underline{\Gamma}$ בפסיק רישיה וכו' we see that the is ממרא is dealing with the view of תוספות, why does תוספות need to offer proof?!

7

 $^{^7}$ It seems that our ממרא בחבורה endorses the view of ר"י that ר"י that he is מקלקל מסור מספור ממרא endorses the view of מקלקל בחבורה as opposed to the view of חוספות that he is חוספות rejects this view.

⁸ חוספות is saying that the הלכה of the תוספות that there is no נטילת נשמה is valid even according to ר"ש (and certainly according to מתעסק, which is unnecessary according to "כ". See 'Thinking it over'.

⁹ מתעסק means that when he is doing the מלאכה he is preoccupied; he has no intention of doing this at all. מתעסק is because by מלאכת שבת מלאכת שבת מלאכת מחשבת a planned and thoughtful מלאכה. Here the one who is extracting the dye does not want the חלזון to die at all (for then the dye will be inferior), it died accidentally; this is not a מלאכת See the following מקלקל מחשבת. The fact that the גמרא did not merely answer that he is גמרא is (also) following the opinion of שמר. "ר"ש מואס מחשבת ווארים ווארא און און ווארא מואס מחשבת ווארים ווארא און און ווארא ווארא ווארא און און ווארא ווארא ווארא און און ווארא ווארא ווארא ווארא ווארא און און ווארא ווארא ווארא און און ווארא ווארא ווארא און און ווארא ווארא ווארא ווארא און און ווארא ו

¹⁰ See footnote 8.

 $^{^{11}}$ See מהר"ם and פני אברהם.